

РЕШЕНИЕ

№ 6601

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7259** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 72, ал.4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по касационна жалба на С. Р. И., чрез адвокат А. Т. от САК, срещу Решение № 2140 от 14.06.2022 г. постановено по НАХД № 17 744/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10 състав.

С обжалваното решение е отхвърлена жалбата на С. И. срещу Заповед за задържане на лице рег. № 228зз-1035/19.10.2021 г., издадена от П. К., с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР спрямо С. Р. И. постановено задържане за срок до 24 часа.

В касационната жалба е посочено, че постановеното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Счита се, че в оспорената заповед липсват фактически и правни основания за задържането, тъй като не е посочена конкретна точка от разпоредбата на чл.71 ал.1 от ЗМВР. По отношение на несъответствието на акта с целта на закона се поддържа, че заповедта е издадена в нарушение на принципа за съразмерност по чл.6 от АПК, доколкото задържането не е оправдано с оглед на хипотезите по чл.5 пар.1 б.с от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.

Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на издадената заповед за задържане.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмена молба, постъпила на 07.10.2022г. адв.Т. изразява позиция по хода на делото, поддържа касационната жалба и по същество моли за отмяна на решението на СРС.

Ответникът – мл.автоконтрольор в ОПП – СДВР, редовно призован, не се явява и представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XIX-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Със заповед за задържане на лице рег. № 228зз-1035/19.10.2021 г., издадена от П. К. - младши автоконтрольор в Отдел Пътна полиция в СДВР, на 19.10.2021г. в 01.09 часа е постановено задържане за срок от 24 часа на жалбоподателя Р. С. И..

В заповедта е посочено правно основание за задържането - чл.72 ал.1 от ЗМВР, а като фактическо основание „управление на МПС след употреба на алкохол - чл.343б от Н.К. 1,35 промила алкохол“.

Заповедта е подписана от полицейския орган и връчена на задържаното лице. В заповедта е отразено, че Р. И. е освободен в 11.55 часа на 19.10.2021 г. На И. е бил извършен и обиск, за който е съставен протокол, като след освобождаването му от помещението за задържане, вещите са му върнати и той подписал протокол без възражения. Като част от административната преписка е приложена и докладна записка от мл.автоконтрольор И. И. от 19.10.2021г. до Началника на ОПП-СДВР, в която се сочи, че с колегата му П. К. извършили полицейска проверка на Р. И., който спрели за проверка на Околовръстен път [населено място], след кръговото кръстовище на бул.Ч. връх, като И. управлявал товарен автомобил марка Б. с рег.№ СВ 40404НН, като при проверката за употреба на лакохол с техническо средство същото точела резултат 1,35 на хиля.а. Но водача бил даден талон за медицинско изследване за вземане на кръвна проба и полицейските служители го придружили до медицинското заведение, в което същият дал кръв - в 01.45 часа на 19.10.2021г.. Резултата от химическото изследване на кръвната проба, отразен в Протокол за химическо изследване от 20.10.2021г., установил липса на алкохол в кръвта на Р. И.. Междувременно И. бил задържан с вече посочената заповед за задържане.

Районният съд е приел за установено, че заповедта за задържане съдържа фактически и правни основания, доколкото в същата е посочено, че Р. И. се задържа на основание чл.72 ал.1 от ЗМВР и за „управление на МПС след употреба на алкохол - чл.343б от Н.К. 1,35 промила алкохол“. Посочил е, че на 19.10.2021г. е образувано бързо производство № 1381/21г. по описа на О4 РУ-СДВР срещу Р. И. за престъпление по чл.343б ал.1 от НК. Наказателното производство е прекратено с постановление за прекратяване на наказателното производство от 05.01.2022г., тъй като резултата от изследването на взетата кръвна проба от И. не установил наличие на алкохол в кръвта на водача.

Въз основа на тази фактическа обстановка, въззивния съд е обосновал правния извод,

че заповедта е издадена от компетентен орган, в изискуемата мотивирана писмена форма, както и е изпълнен фактическия състав на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР. Непосочването на конкретната т.1 от чл.72 ал.1 от ЗМВР е приел за несъществен пропуск, който не нарушава правото на защита на задържаното лице, тъй като текстово в заповедта за задържане е посочено, че лицето се задържа за извършено престъпление по чл.343б от НК и е посочено от фактическа страна, че се касае за управление на МПС след употреба на алкохол, вкл. е посочена и алкохолната концентрация от 1,35 промила (с използването на графическия знак за промили).

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да го остави в сила.

Не са налице сочените от касационния жалбоподател отменителни основания. Съдебният акт е постановен при материалноправните изисквания на приложимата нормативна уредба, а формираните правни изводи са обосновани и законосъобразни. Правилни са констатациите на съда, че заповедта е издадена от компетентен орган – полицейски орган по чл.57 ЗМВР, съдържа задължителните реквизити по чл.74, ал.2 от ЗМВР и че при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и материалния закон.

Предмет на касационна проверка, съгласно чл. 218 от АПК е решението на районния съд само на посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на първоинстанционния акт с материалния закон съдът следи служебно.

За ефективното изпълнение на основните задачи на МВР специалният закон (чл. 72, ал. 1 от ЗМВР) овластява пряко полицейските органи, по своя преценка, съобразявайки се с ограниченията на закона да постановяват принудителни административни мерки, ограничаващи временно правата на определени лица. Преценката за това е субективна, но за установяване впоследствие законосъобразността на предприетите действия полицейският орган дължи да установи и докаже, че действително е разполагал с данни, даващи му основание да направи обосновано предположение за участие на задържаното лице в извършването на престъпление. Това задължение за случая е изпълнено. От представените и обсъдени по – горе писмени доказателства се установява, че И. е бил задържан до 24 часа временно, тъй като при извършване на полицейска проверка било установено, че същият управлява МПС след употреба на алкохол с концентрация над 1,2 на хиляда, а именно 1,35 на хиляда, т.е. има безспорни данни за извършено престъпление по чл. 343б от НК.

Безспорно, принудителните административни мерки следва да се прилагат ограничително и при стриктното спазване на закона. В разглеждания случай налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" е оправдано, тъй като е извършено с оглед на защита на обществения интерес и е допустимо и от гледна точка да се предотврати извършването на друго престъпление, свързано с управлението на МПС след употреба на алкохол. В този смисъл заповедта за задържане, към момента на издаването ѝ, е в съответствие с принципа за съразмерност по чл.6 ал.2 от АПК.

По изложените съображения, съдът намира, че като е потвърдил Заповед за задържане на лице рег. № 2283з-1035/19.10.2021 г., издадена от мл.автоконтрольор в ОПП-СДВР, СРС е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Воден от гореизложеното на основание чл. 221, ал. 2от АПК, Административен съд

София-град, XIX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2140 от 14.06.2022 г. постановено по НАХД № 17
744/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.